

Nr. C/1539/10
van het arrest

Nr. 2010/4452
van het repertorium

Nr.
2010 CO 560
2010 PGA 2654
2010 VJ11 557
van de zaak

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12^{de} kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren
wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. Wim De Gendt,
advocaat bij de balie van Tongeren

2. --

2034

Beklaagd van:

Te _____, van 21 oktober 2003 tot 11 december 2008

op het onroerend goed gelegen te _____,
gekadastreerd zijnde _____

eigendom van _____ en _____,
ingevolge akte van 13 juli 1988 verleden voor notaris
_____ met standplaats te _____

- Een houten chalet, in vervallen toestand, met een oppervlakte van +/- 6m x 5m en hoogte van +/- 2,20m. Aan de linkerzijde is er een gemetseld muurtje opgericht.
- De opslag van diverse afbraakmaterialen.

in stand te hebben gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

Gelet op de ligging van het perceel in natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 §1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003:

- de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de verwijdering van de constructies, met inbegrip van vloerplaten, en de afbraakmaterialen

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te Hasselt op 03/07/2009, nr. 070-T-03/07/2009-07030 en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 64,96 euro. De Bewaarder (get.) I. VERHOEVEN

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 13 april 2010 door de beklaagde : tegen al de schikkingen
- op 14 april 2010 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen de beklaagde :

tegen het **vonnis**, op tegenspraak geweest door 1 rechter op 30 maart 2010 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Eerste beklaagde :

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 825,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 113,50 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel

1385bis Ger.W., door de afbraak - inclusief de vloerplaat - van alle vaste constructies en de verwijdering en afvoer van alle op het terrein aanwezige afbraakmaterialen, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan - verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen - verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a), 146, 149, 150, 151, 153, 160

en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op het artikel 4.2.1.1° a) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven en geactualiseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Er is geen sprake van verval van strafvordering wegens rechterlijk gewijsde van het vonnis van 18

januari 1994 van de 13^{de} kamer van de correctionele rechtbank te Hasselt nu het voorwerp van die rechtsvervolging verschillend was van het huidige. Het ging met name enkel om twee bijgebouwen en niet om het chalet zelf, zodat de argumentatie van beklaagde berust op een verkeerde lezing van vermeld vonnis.

3. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de bijzondere omstandigheden en, gelet hierop, de relatieve ernst van de feiten.

Daarom werd de beklaagde terecht bestraft met een geldboete van 150 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening stipt te respecteren.

Het Hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Met betrekking tot de herstellvordering

4. De kwestieuze inbreuken zijn gelegen in natuurgebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 22 maart 1978.

5. Op 16 maart 2005 werd door de stedenbouwkundig inspecteur een vordering tot herstel gedaan tot slooping van het chalet en verwijdering van alle afbraakmaterialen (stuk 15).

6. De omstandig gemotiveerde herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden en bewezen feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagde gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede

ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

7. De constructie is volledig onverenigbaar met de bestemming van het hele gebied, zijnde natuurgebied. In natuurgebied mogen enkel jagers- en/of vissershutten gebouwd worden die niet voor bewoning, zelfs tijdelijk, mogen of kunnen bestemd zijn. De constructies en werken zijn niet gericht op het natuurbehoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu. Door de huidige constructies wordt de ruimtelijke ordening in het natuurgebied ernstig geschaad.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De huidige herstellvordering strekt ertoe de onrechtmatige toestand ingevolge de bewezen misdrijven van instandhouding in hoofde van de beklaagde te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken.

De herstellvordering zoals nu gesteld brengt voor de beklaagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

8. Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- de afbraak van alle vaste constructies met inbegrip van vloerplaten
- de verwijdering en afvoer van alle op het terrein aanwezige bouwmaterialen naar een erkend stort.

9. De termijn voor het herstel dient, gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak, te worden bepaald op 5 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

10. Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt

toegestaan.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend,

Actualiseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina's 4-5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze feiten tot een geldboete van HONDERD VIJFTIG EURO gebracht op ACHTHONDERD VIJFENTWINTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJENVEERTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van VIJFTIG EURO gebracht op TWEEHONDERD VIJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN effectief blijft;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de afbraak van alle vaste constructies met inbegrip van vloerplaten
- de verwijdering en afvoer van alle op het terrein aanwezige bouwmaterialen naar een erkend stort

binnen de termijn van VIJF JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen vijf jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig

arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend.

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 198,68 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

N. SNELDERS, Voorzitter,

L. KNAPEN, Raadsheer,

E. DE WOLF, Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ZES OKTOBER TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Voorzitter N. SNELDERS,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.



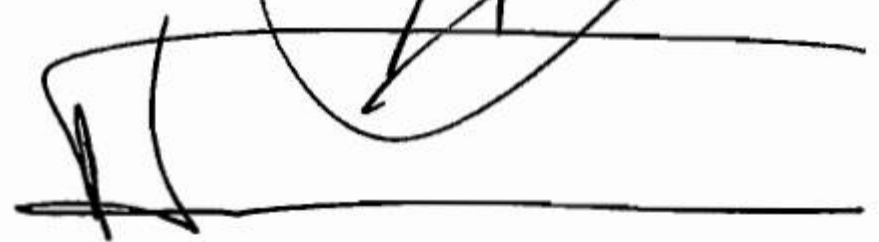
J. GEYSEMANS



E. DE WOLF



L. KNAPEN



N. SNELDERS